

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223209105
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Dulina
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8223209105.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Tomášom Dulinom v spore žalobcu: UBC 2020, k.s., so sídlom Tamaškovičova 2742/17, Trnava, IČO: 53 151 135, správca konkurznej podstaty Silverside, a. s. v konkurze, so sídlom Plynárska 7/B, Bratislava, IČO: 50 052 560, zastúpeného: VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárska 7/A, Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zastúpenej: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, o zaplatenie 3 648,28 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 2 166,95 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne:

- zo sumy 71,78 eur od 06.07.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 72,88 eur od 06.08.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 74 eur od 06.09.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 75,13 eur od 06.10.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 76,28 eur od 06.11.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 77,45 eur od 06.12.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 78,64 eur od 06.01.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 79,85 eur od 06.02.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 81,07 eur od 06.03.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 82,32 eur od 06.04.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 83,58 eur od 06.05.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 84,86 eur od 06.06.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 86,16 eur od 06.07.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 87,48 eur od 06.08.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 88,82 eur od 06.09.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 90,18 eur od 06.10.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 91,57 eur od 06.11.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 92,97 eur od 06.12.2021 do zaplatenia,
- zo sumy 94,40 eur od 06.01.2022 do zaplatenia,
- zo sumy 95,84 eur od 06.02.2022 do zaplatenia,
- zo sumy 97,31 eur od 06.03.2022 do zaplatenia,
- zo sumy 98,81 eur od 06.04.2022 do zaplatenia,
- zo sumy 100,32 eur od 06.05.2022 do zaplatenia,
- zo sumy 101,86 eur od 06.06.2022 do zaplatenia,
- zo sumy 103,39 eur od 06.07.2022 do zaplatenia,

a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca k rukám žalobcu počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že nesplnenie čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Súd stranám sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 15.06.2023 voči žalovanej domáhal zaplattenia sumy 3 648,28 eur, kapitalizovaných zmluvných úrokov v sume 1 601,72 eur, zmluvnej pokuty vo výške 509,06 eur.

2. Žalobca sa ďalej domáhal zaplattenia zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy: 105,00 € od 06.07.2020 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.08.2020 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.09.2020 do dňa zaplattenia, 105,00 € od 06.10.2020 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.11.2020 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.12.2020 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.01.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.02.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.03.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.04.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.05.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.06.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.07.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.08.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.09.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.10.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.11.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.12.2021 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.01.2022 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.02.2022 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.03.2022 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.04.2022 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.05.2022 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.06.2022 do dňa zaplattenia 105,00 € od 06.07.2022 do dňa zaplattenia.

3. Okrem toho sa žalobca domáhal zaplattenia nákladov za vystavenie upomienky č. 1 a poslednej výzvy v sume celkom 7 eur. Zároveň žalobca žiada priznanie nároku na náhradu trov konania.

4. Žalobu odôvodnil tým, že Žalobca na základe Zmluvy poskytol Žalovanému Úver. Žalovaný sa zaviazal splácať Úver prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 105,00 EUR. Žalovaný sa dostal so splácaním Úveru do omeškania. Žalobca upomienkou č. 1 zo dňa 11.06.2018 vyzval Žalovaného na zaplattenie dlžnej mesačnej splátky Úveru, ako aj na úhradu nákladov za vystavenie upomienok v zmysle Sadzobníka poplatkov Žalobcu a súčasne upozornil Žalovaného, že si Žalobca uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Žalobca výzvou s názvom „Posledná výzva“ zo dňa 10.07.2018 vyzval Žalovaného na zaplattenie dlžnej mesačnej splátky Úveru a súčasne upozornil Žalovaného, že (i) si Žalobca od omeškania s úhradou príslušnej splátky uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, (ii) vymáhanie nárokov Žalobcu môže byť odovzdané do mandátnej správy a (iii) že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude Žalovaný v omeškaní so splácaním viac ako 3 (slovom: tri) mesiace, Žalobca môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo Zmluvy. Žalobca si dovoľuje poukázať na ust. § 46 ods. 1 Zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov: „Nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné, ak tento zákon neustanovuje inak; to platí rovnako pre podmienené pohľadávky, ktoré sa v konkurze uplatňujú prihláškou. Pohľadávky úpadcu spojené so záväzkom podriadenosti podľa osobitného predpisu, 1a) ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa na účely konkurzu považujú za splatné až odo dňa ukončenia prevádzkovania úpadcovho podniku správcom po vyhlásení konkurzu“, v zmysle ktorého došlo dňom vyhlásenia konkurzu k splatnosti všetkých nesplatených pohľadávok a záväzkov úpadcu. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že nakoľko bolo Uznesenie o vyhlásení konkurzu zverejnené v Obchodnom vestníku SR dňa 29.09.2022, účinok zosplatnenia nastal dňa 30.09.2022 ex lege. Nakoľko sa Žalovaný dostal do omeškania so splácaním Úveru: • Žalobca má právo na zaplattenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % p.a. z dlžnej sumy nezaplattenej splátky Úveru od prvého dňa omeškania (článok IX. Zmluvy), • Žalobca má právo na zaplattenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy nezaplattenej splátky Úveru od prvého dňa omeškania (článok II. Zmluvy).

5. Prílohu žaloby tvoria: posledná výzva zo dňa 10.07.2018, sadzobník poplatkov účinný od 01.10.2016, upomienka č. 1 zo dňa 12.06.2018, platobná disciplína k zmluve o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.06.2017 a uznesenia Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 31K/25/2022 zo dňa 22.09.2022 a 04.05.2023.

6. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená do vlastných rúk dňa 17.07.2022. K žalobe sa v stanovenej lehote nevyjadřila.

7. Uznesením Okresného súdu Bratislava vo veci vedenej pod sp. zn. 31K/25/2022 zo dňa 22.09.2022, ktoré bolo uverejnené v Obchodnom vestníku dňa 29.09.2022, bol na majetok Silverside, a.s. so sídlom Plynárenská 7/B, Bratislava, IČO: 50 052 560, vyhlásený konkurz.

8. Uznesením Okresného súdu Bratislava vo veci vedenej pod sp. zn. 31K/25/2022 zo dňa 04.05.2023 bola za správcu úpadcu: Silverside, a.s. so sídlom Plynárenská 7/B, Bratislava, IČO: 50 052 560, ustanovená UBC 2020, k.s., so sídlom Zelinárska 6, 821 08 Bratislava.

9. Zástupca žalobcu dňa 06.09.2023 na základe výzvy súdu doručil podanie, v ktorom uviedol, že Žalovaný prostredníctvom Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru na refinancovanie zo dňa 16.06.2017 (ďalej len „Žiadosť“) požiadal Žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Súčasťou predmetnej Žiadosti boli tiež informácie poskytnuté Žalovaným v rozsahu: identifikačné údaje Žalovaného (meno a priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, štátne občianstvo), rodinný stav, adresa trvalého pobytu a prechodná adresa, typ bývania, dosiahnuté vzdelanie, číslo bankového účtu, kontaktné údaje (v rozsahu telefónne číslo a e-mail), počet osôb vo vzťahu ku ktorým má Žalovaný vyživovaciu povinnosť, typ bývania, dosiahnuté vzdelanie. Okrem uvedených údajov Žalovaný prostredníctvom Žiadosti Žalobcovi poskytol nasledovné údaje: 1. Hlavný zdroj príjmu, špecifikovaný nasledovne: • zdroj príjmu - starobný dôchodok, • priemerný čistý mesačný príjem - 332,60 EUR. 2. Výdavky spotrebiteľa, špecifikované nasledovne: • minimálne výdavky - 198,09 EUR, • dopytované výdavky - 0,00 EUR. 3. Informácie o zrážkach zo mzdy realizovaných voči Žalovanému a o prípadnej rozhodcovskej zmluve, ktorej zmluvnou stranou by bol Žalovaný – neuvedené. 4. Závazky na refinancovanie: • suma na vyplatenie - 3,00 EUR, • mesačná splátka - 74,70 EUR. 5. Zhrnutie týkajúce sa príjmov a výdavkov spotrebiteľa, v nasledovnom rozsahu: • spoločné príjmy spotrebiteľa - 332,60 EUR, • spoločné výdavky spotrebiteľa - 123,39 EUR, • voľné zdroje spotrebiteľa - 106,51 EUR. 6. Čestné vyhlásenia Žalovaného, o tom, že: • na majetok Žalovaného nebol vyhlásený konkurz, ani nebola povolená reštrukturalizácia, • Žalovaný nie je v omeškani s plnením svojich záväzkov voči iným veriteľom (napr. Daňový úrad, Sociálna poisťovňa), • Žalovaný nie je politicky exponovanou osobou, • nie je vedený súdny spor, alebo iné súdne alebo administratívne či iné konanie, ktoré by mohlo ovplyvniť schopnosť Žalovaného plniť záväzky zo záväzkového vzťahu so Žalobcom, ak takýto vzťah vznikne na základe Žiadosti, • všetky skutočnosti uvedené Žalovaným v Žiadosti a jej prílohách sú úplné a pravdivé; Žalovaný nezamĺchal žiadne skutočnosti ktoré by mohli ovplyvniť posúdenie Žiadosti; Žalovaný si je vedomý, že informácie poskytnuté Žalovaným v Žiadosti slúžia Žalobcovi ako podklad na posúdenie schopnosti Žalovaného splácať požadovaný úver. Vo vzťahu k vyššie uvedeným informáciám a čestným vyhláseniam, ktoré Žalovaný poskytol Žalobcovi prostredníctvom Žiadosti, si Žalobca dovoľuje konajúcemu súdu poukázať na príslušné ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to: ust. § 7 ods. 2 prvá veta, ktorá uvádza nasledovné: „Spotrebiteľ (v danom prípade Žalovaný) je povinný poskytnúť veriteľovi (v danom prípade Žalobcovi) na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“ Žalobca tak v súlade s uvedeným ustanovením vyhodnotil všetky údaje a dokumenty, ktoré mu boli Žalovaným predložené prostredníctvom Žiadosti pred uzavretím Zmluvy. Na preukázanie tvrdení, uvádzaných Žalovaným v obsahu Žiadosti, Žalovaný spolu so Žiadosťou predložil Žalobcovi tiež nasledujúce dokumenty: 1. Občiansky preukaz Žalovaného, 2. Preukaz poistenca Žalovaného, 3. Potvrdenie o výplate dôchodkových dávok, 4. Zmluva o bežnom účte. Na základe informácií uvedených Žalovaným v obsahu Žiadosti, ako aj na základe dokumentov, ktoré Žalovaný Žalobcovi poskytol pred uzavretím Zmluvy mal Žalobca za preukázané, že skutočnosti uvedené Žalovaným v obsahu Žiadosti sú úplné, presné a pravdivé. Napriek uvedenému Žalobca pri posudzovaní schopnosti Žalovaného, ako spotrebiteľa splácať požadovaný úver vykonal aj vlastné šetrenie, prostredníctvom informácií z príslušných databáz, a to dopytom nasledujúcich registrov: • register – CRIF - nebank, • register RegisterUverov s.r.o. Zo všetkých vyššie uvedených a Žalobcom vyhodnotených skutočností, vyplynul preukázaný záver, že pravidelné mesačné príjmy Žalovaného predstavujú sumu vo výške 332,60 EUR, a zároveň pravidelné mesačné výdavky Žalovaného predstavujú sumu vo výške 226,09 EUR. Uvedené zistenia Žalobcu potvrdzovali informácie, ktoré vo vzťahu k výške príjmom a výdavkom Žalovaného, Žalovaný poskytol Žalobcovi v obsahu Žiadosti. Z uvedeného vyplýva, že Žalovaný v čase posudzovania Žiadosti pravidelne disponoval voľnými zdrojmi vo výške 106,51 EUR mesačne. Žalobca s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené dôkazy v uvedenom bode poukazuje

na skutočnosť, že povinnosť Žalobcu, ako veriteľa, pred poskytnutím úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa - Žalovaného splácať požadovaný spotrebiteľský úver bola nepochybne splnená. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že Žalovaný prostredníctvom Žiadosti a jej príloh poskytol Žalobcovi všetky potrebné informácie a podklady, ktoré Žalobca následne s odbornou starostlivosťou posúdil. Žalobca navyše prostredníctvom dopytov na príslušné registre, z vlastnej iniciatívy, preveril informácie poskytnuté Žalovaným v obsahu Žiadosti. Žalobca všetky uvedené informácie posúdil a vyhodnotil. Zo zhodnotenia daných informácií vyplynul záver, že Žalovaný pravidelne disponuje voľnými finančnými zdrojmi vo výške 106,51 EUR/mesačne. Vzhľadom na uvedené, ako aj vzhľadom na všetky Žalovaným poskytnuté informácie a čestné vyhlásenia Žalobca vyhodnotil, že úver je možné na základe Žiadosti poskytnúť. Z uvedeného dôvodu Žalobca poskytol Žalovanému spotrebiteľský úver za podmienok bližšie uvedených v článku II. Zmluvy. Žalobca zároveň poukazuje na skutočnosť, že daný postup je plne v súlade so všetkými príslušnými právnymi predpismi, a že posúdenie schopnosti spotrebiteľa - Žalovaného splácať spotrebiteľský úver bolo Žalobcom uskutočnené s odbornou starostlivosťou. K podaniu priložil listiny, ktorými preukázal svoje tvrdenia o riadnom skúmaní schopnosti žalovanej splácať poskytnutý úver.

10. Žalobca následne v podaní zo dňa 05.03.2024 uviedol, že Žalovaný uhradil na úvere celkovo 1.050,- EUR, z čoho bolo 451,72 EUR zarátaných na istinu a 598,28 EUR zarátaných na zmluvný úrok. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z jednotlivých splátok, s ktorými bol Žalovaný v omeškaní v zmysle dohodnutého splátkového kalendára. Rovnako vychádza pri vyrátaní zmluvnej pokuty, ktorú si uplatňuje vo výške 10% zo súm omeškaných splátok úveru od 06.07.2020 do podania žaloby.

11. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávania na deň 25.10.2023 a následne na deň 09.05.2024. Pojednávania sa zúčastnili sporové strany, resp. ich zástupcovia. Na pojednávanie konané dňa 09.05.2024 sa nedostavili žalobca a žalovaná, súd preto podľa § 180 Civilného sporového poriadku rozhodol o tom, že pojednávanie uskutoční v ich neprítomnosti.

12. Súd vykonal dokazovanie poslednou výzvou zo dňa 10.07.2018, sadzobníkom poplatkov účinným od 01.10.2016, upomienkou č. 1 zo dňa 12.06.2018, platobnou disciplínou k zmluve o spotrebiteľskom úvere, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.06.2017 a uzneseniami Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 31K/25/2022 zo dňa 22.09.2022 a 04.05.2023 a ďalším obsahom spisového materiálu, prednesom zástupcu žalobcu a žalovanej na pojednávaní ako aj písomnými vyjadreniami žalobcu a zistil tento skutkový stav:

13. Zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe, v celom rozsahu poukazuje na písomné vyhotovenie žaloby a na písomné vyjadrenie zo dňa 06.09.2023, kde žalobca zodpovedal otázky súdu. Žalobu považuje v celom rozsahu za dôvodnú, preto navrhuje, aby jej súd vyhovel a zaviazal žalovanú na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala priamo na základe zákona vyhlásením konkurzu. Súhlasil by so splátkami dlhu žalovanej v mesačných splátkach po 50 eur.

14. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní súhlasila s tým, aby bola žalovanej uložená povinnosť splácať dlžnú čiastku v mesačných splátkach po 50 eur.

15. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že bola chorá, zomrel jej muž a chodila po nemocniciach chodila. Najprv som splácala, ale potom sa to zvrtilo, poberala som dôchodok 190 Eur, takže sa to nazbieralo a prosím súd, aby mi bolo umožnené splácať sumu v splátkach. Môj dôchodok je vo výške 430 Eur. Žiadam o možnosť splatenia dlhu v splátkach 30 eur, aby som mala prostriedky na lieky a cestovné, nakoľko som liečená pre rôzne ochorenia.

16. Žalovaná ako dlžníka uzatvorila s úpadcom, t.j. so spoločnosťou Silverside, a.s., ako veriteľom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 20.06.2017, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi bezúčelový spotrebiteľský úver bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet dlžníka. Veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 4 100 eur. Tieto finančné prostriedky boli dlžníkovi vyplatené dňa 27.06.2017. Zmluvné strany si dohodli, že uvedené prostriedky budú žalovanou uhradené v 60-tich mesačných splátkach po 105 eur, pričom splatnosť jednotlivých splátok nastala k 5. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stala splatnou dňa 05.08.2017 a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol dohodnutý na 05.07.2022. Dlžník sa zaviazal veriteľovi uhradiť celkovú sumu

6 300 eur, pričom dohodnutá úroková sadzba bola vo výške 18,40 % ročne, RPMN vo výške 19,62 % pri priemernej RPMN vo výške 14,84 % a odplata bola vo výške 18,40 %. V čl. XIV predmetnej zmluvy bol dohodnutý splátkový kalendár, kde bolo označenie čísla pravidelnej splátky, dátum splatnosti, výška splátky a časť z tejto splátky, ktorá bola určená na splatenie istiny úveru a časť, ktorá bola určená na splatenie úroku. Podľa čl. IX. bod 1 Zmluvy, ak sa dlžník dostane do omeškania so splácaním pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto zmluvy, veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Podľa čl. IX. bod 4 Zmluvy, v prípade omeškania dlžníka s úhradou zosplatených záväzkov má veriteľ právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12 % p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.

17. Dňa 29.09.2022 bol na majetok úpadcu spoločnosti Silverside, s.r.o. vyhlásený konkurz, v dôsledku čoho podľa § 46 zákona o konkurze a reštrukturalizácii nesplatené pohľadávky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Z listiny označenej ako „Platobná disciplína k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 574 351 222“ zo dňa 05.08.2020 vyplýva, že dňa 27.06.2017 bol vyplatený úver v celkovej výške 4 100 eur a na splátky úveru boli vykonané úhrady v celkovej výške 1 050 eur a to splátkami vo výške 105 eur dňa 04.08.2017, 04.09.2017, 04.10.2017, 03.11.2017, 04.12.2017, 04.01.2018, 02.02.2018, 02.03.2018, 04.04.2018 a 04.05.2018.

19. Žalobca listom (UPOMIENKA č. 1) zo dňa 12.06.2018 oznámil žalovanej, že dňa 05.06.2018 uplynul dátum splatnosti mesačnej splátky poskytnutého úveru na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 574351222 vo výške 105 eur. Žalovanú požiadal, aby dlh vo výške 108 eur (dlžná splátka + náhrada nákladov za vystavenie upomienky vo výške 3 eur) uhradila na jeho účet v lehote do 3 dní odo dňa doručenia upomienky. Upomienka bola žalovanej doručená dňa 14.06.2018.

20. Žalobca listom označeným „POSLEDNÁ VÝZVA“ zo dňa 10.07.2018 vyzval žalovanú k úhrade mesačných splátok vo výške 210 eur a nákladov za vystavenie listových upomienok v sume 7 eur. Zároveň žalovanej oznámil, že si voči nej uplatňuje zákonný úrok z omeškania a zmluvnú pokutu. O úhrady dlžnej sumy 218,73 eur požiadal žalovanú na jeho účet v lehote do 3 dní od doručenia výzvy. Výzva bola žalovanej doručená dňa 17.07.2018.

21. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

22. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

24. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

25. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

26. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. ku dňu 20.06.2017 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

28. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

29. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného od 1.11.2008 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

31. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

32. Podľa § 3 ods. 2 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

33. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

35. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

36. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

37. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

38. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

39. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

40. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

41. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

43. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

44. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

45. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

46. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

47. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

48. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

49. Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

50. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácií (ďalej len ZKR), nesplatené pohľadávky a záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné, ak tento zákon neustanovuje inak; to platí rovnako pre podmienené pohľadávky, ktoré sa v konkurze uplatňujú prihláškou. Pohľadávky úpadcu spojené so záväzkom podriadenosti podľa osobitného predpisu, 1a) ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa na účely konkurzu považujú za splatné až odo dňa ukončenia prevádzkovania úpadcovho podniku správcom po vyhlásení konkurzu.

51. Vyššie ustálený skutkový stav súd nasledovne právne posúdil:

52. Na základe vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že medzi úpadcom ako veriteľom (dodávateľom) a žalovanou ako dlžníkom (spotrebiteľom) došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, nakoľko veriteľ dočasne poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 4 100 eur vo forme úveru a žalovaná sa zaviazala uhradiť úpadcovi sumu 6 300 eur v 60-tich mesačných splátkach po 105 eur s tým, že prvá splátka sa stane splatnou k 05.08.2017. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá RPMN vo výške 19,62 %, ročná úroková sadzba vo výške 18,40 %.

53. Súd posúdil predmetnú zmluvu ako spotrebiteľskú v zmysle § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže úpadca pri dojednaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval v pozícii dodávateľa, ktorý ako právnická osoba poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, pričom žalovaná ako fyzická osoba pri dojednaní predmetného zmluvného vzťahu vystupovala v postavení spotrebiteľa, t.j. nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Súd preskúmal žalobcom predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, či táto obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v § 9 ods. 1 ZoSÚ, pričom dospel k záveru, že táto obsahuje všetky náležitosti. Taktiež súd skúmal, či žalobca nezanedbal povinnosti, ktoré mu ako veriteľovi vyplývajú z ustanovenia § 7 predmetného zákona, pričom z predložených listinných dokladov súd vyhodnotil, že úpadca vykonal

54. lustráciu žalovanej v registri CRIF, ďalej v RegisterUverov s.r.o., taktiež pred poskytnutím úveru vyžadoval od žalovanej predloženie potvrdenia o výpláte dôchodkových dávok, teda disponoval údajmi o príjmoch ako aj výdavkoch žalovanej, ktoré s odbornou starostlivosťou posúdil, pričom dospel k správne mu záveru o tom, že žalovaná v čase poskytnutia úveru disponovala voľnými finančnými prostriedkami, z ktorých bola schopná splácať veriteľom poskytnutý úver s mesačnou splátkou vo výške 105 eur.

55. Následne súd pristúpil k preskúmaniu zákonnosti jednotlivých dojednaných zmluvných podmienok, pričom považuje za potrebné poukázať na to, že pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľa vstupujú do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si dodávateľ vopred určil, pričom spotrebiteľa nemajú možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Vzhľadom na uvedený špecifický charakter zmluvného vzťahu zákonodarca podrobnejšie v jednotlivých právnych predpisoch upravil pravidlá pre dojednanie zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ktorých splnenie sa vyžadujú pre ich platnosť a zabezpečením ktorých dochádza k vyrovnaní nerovnováhy medzi zmluvnými stranami. Zákonodarca zároveň uložil štátnym orgánom povinnosť kontrolovať, či zo strany dodávateľa nedochádza k dojednaniu zmluvných ustanovení, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a či na základe takýchto podmienok si dodávateľ voči spotrebiteľovi neuplatňuje svoje nároky. Uvedená povinnosť vyplýva aj z členstva

Slovenskej republiky v Európskej únii, nakoľko z čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vyplýva, že všetky členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Povinnosť súdu zasiahnuť voči nekalej podmienke vyplýva aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a vo veci Salvat Editore sa A José M. Sánchez Alcón Prades a spol (C-240/98 a C-244/98), podľa ktorých „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva povinnosť vnútroštátneho súdu preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky, len čo má k dispozícii právne a skutkové okolnosti potrebné na tento účel.

56. Súd z úradnej povinnosti preskúmal žalobcom predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom dospel k záveru, že dojednaná úroková sadzba vo výške 18,40 % ročne je v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko priemerné úrokové sadzby z obdobných úverov pri nových úveroch od 1 roka do 5 rokov boli v tom čase vo výške 5,49 % ročne, teda dohodnutá výška úrokov v danom prípade niekoľkonásobne prevyšuje úrokové sadzby (takmer 4-násobne), za ktoré poskytovali banky úvery v rozhodnom čase, teda v čase uzatvorenia zmluvy. Vzhľadom na uvedené súd vyhodnotil dojednaný úrok za neplatný, pre jeho rozpor s dobrými mravmi.

57. Čo sa týka inštitútu dobrých mravov, tento nie je v zákone definovaný, avšak v súdnej praxi bol tento inštitút ustálený ako súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavania je častokrát zabezpečované aj právnymi normami ale zároveň tieto zásady sú obsiahnuté aj v mimoprávnom súbore pravidiel správania sa, ktorý je všeobecne uznávaný vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi a rešpektuje právne princípy spoločenského poriadku tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Na základe uvedeného je potrebné ustáliť, že právny úkon je v rozpore s dobrými mravmi, ak odporuje takým pravidlám správania sa, ktoré samé osebe nemusia mať povahu právnych noriem ale sú v rozpore so všeobecne uznávanými morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V tejto súvislosti tunajší súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009, kde tento konštatoval, že hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

58. Rozhodovacia prax súdov vyhodnotila výšku úrokov ako priečiacu sa dobrým mravom v prípadoch, ak tieto prevyšovali úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/26/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 5Co/133/2014 zo dňa 25.6.2015, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/79/2016 zo dňa 26.10.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 7Co/53/2016 zo dňa 29.8.2016 a iné).

59. Súdna prax taktiež ustálila, že za rozporné s dobrými mravmi sa považuje poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100 % priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. (rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 5.11.2014, sp.zn. 8CoCsp/20/2022 zo dňa 30.6.2022, sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/77/2017 zo dňa 14.3.2018, rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/114/119 zo dňa 29.01.2020, sp. zn. 15Co/276/2018 zo dňa 13.3.2019 a iné).

60. Vzhľadom na uvedené závery súd konštatuje, že posudzovanie výšky dojednaných úrokov nie je vyňaté zo súdnej kontroly podľa § 53 ods. 1 a § 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ako vyplýva z uvedeného, súdnou praxou bolo ustálené, že priečiacou sa dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom, a to aj v prípade nebankových spoločností. Poukazujúc na skutočnosť, že v prejednávacom prípade bola výška dohodnutých úrokov úveru v sadzbe 18,40 % ročne, táto prevýšila takmer 4 násobne hodnotu úrokových sadzieb nových spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami na 1-5 rokov, ktoré banky poskytovali v júni 2017 (vo výške 5,49 % ročne), vzhľadom na uvedené vyhodnotil súd výšku dojednaného úveru ako odporujúcu dobrým mravom, a teda neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Pre neplatné dojednanie úrokovej sadzby je nevyhnutné skonštatovať, že žalobcom poskytnutý úver bol bezúčelný.

61. Pokiaľ by žalobca namietal, že výšku úrokovej sadzby nemožno posudzovať izolovane bez toho, aby súd prihliadal na to, že celková výška odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka neprevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, súd uvádza, že predmetné ustanovenie nevyklučuje posúdenie súladu výšky úrokovej sadzby (a prípadne ďalších zložiek odplaty) s dobrými mravmi, ale predstavuje osobitný regulačný mechanizmus, ktorý sa v žiadnom prípade nevyklučuje s uplatnením korektívu dobrých mravov. Inými slovami aj zmluva uzavretá s odplatou neprekračujúcou limit vyplývajúci z § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka môže byť v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko skúmanie rozporu s dobrými mravmi nie je obmedzené iba na matematické porovnanie odplaty s určitou zákonnou maximálnou hranicou, ale zohľadňuje aj individuálne okolnosti uzavretia posudzovanej zmluvy, postavenie a pomery zmluvných strán a prípadne ďalšie okolnosti. (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/53/2016 zo dňa 28.9.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co 404/2017 zo dňa 31. mája 2018 ako aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9CoCsp/22/2020 z 22.10.2020). Vzhľadom na uvedené závery súd osobitne, bez ohľadu na výšku dojednanej odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov, posudzoval výšku dohodnutej úrokovej sadzby a dospel k záveru o tom, že táto odporuje dobrým mravom, a teda je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

62. V dôsledku vyhodnotenia dohodnutého zmluvného úroku za neplatný, súd započítal jednotlivé žalovanou uskutočnené platby na istinu úveru vo výške určenej podľa splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to konkrétne v čl. XIV zmluvy, nakoľko uvedené rozloženie a započítanie jednotlivých zložiek splátok predstavovalo vzájomnú dohodu zmluvných strán, pričom z vykonaných úhrad nezapočítaval žiadnu časť na splatenie úroku, z dôvodu, že tento bol vyhlásený za neplatný. Žalovanou uhradenou sumou v celkovej výške 1 050 eur boli pokryté splátky k 05.08.2017 až 05.05.2018. Keďže tunajší súd bol viazaný postupom upraveným v ustanovení § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s §101 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi nárok len na tie splátky úveru, ktoré v čase podania žaloby neboli premičané, teda len splátky nasledujúce po 15.06.2020, a to ako bolo vyššie uvedené, len v časti dohodnutej istiny. Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi nárok len na istinu úveru, dohodnutého od 36. splátky až po 60. splátku v poradí, ktorá predstavovala sumu 2 166,95 eur, nakoľko v čase rozhodovania boli všetky dohodnuté splátky úveru už splatné, a to ešte pred vyhlásením konkurzu na majetok veriteľa. Pri stanovení výšky jednotlivých dlžných splátok súd vychádzal z časti splátky určenej na splatenie istiny úveru podľa splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

63. Keďže žalovaná sa omeškala s úhradou jednotlivých splátok, ktoré neboli v čase podania žaloby premičané, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti týchto jednotlivých splátok, súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. tak, ako sú uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom suma, z ktorej súd priznával 5 % ročné úroky z omeškania, je tvorená súčtom výšky istiny, dohodnutej v čl. XIV zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre jednotlivé nepremičané mesačné splátky.

64. V súvislosti s nárokom žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty súd poukazuje na § 53a Občianskeho zákonníka a s tým súvisiacu skutočnosť, že žalobca je v prípade vyslovenia neplatnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve povinný sa zdržať sa používania takejto podmienky alebo

podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, rovnako tak domáhania sa nárokov z neprijateľných zmluvných podmienok.

65. Z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 5Csp/99/2018 zo dňa 10.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9 CoCsp/23/2020 zo dňa 29.04.2021 plynie, že nimi bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvných podmienky veriteľa Silverside, a.s. v zmluve so spotrebiteľom v obdobnom prípade nasledovne: „Súd určuje, že zmluvné podmienky v Zmluve o úvere č. ... zo dňa 21.12.2017 uzatvorené medzi žalobcami v 1. a 2. rade a žalovaným uvedené: v Článku IX. - Upozornenie na následky nesplácania, bod 1 v znení : „Ak sa Dlžník dostane do omeškania so splácaním Pravidelných splátok alebo ich časti podľa tejto Zmluvy, Veriteľ má právo požadovať okrem omeškaných pravidelných splátok zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania.“ a v Článku IX. - Upozornenie na následky nesplácania, bod 4 v znení : „V prípade omeškania Dlžníka s úhradou zosplatených záväzkov má Veriteľ právo požadovať zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 12% p.a. z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania. Bod 2.tohto článku sa použije rovnako.“ sú ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné.“

66. Vychádzajúc z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka v obdobnom prípade strán sporu, kde na jednej strane vystupuje veriteľ a na druhej spotrebiteľ s využitím rovnakej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve (článok IX body 1, 4 spotrebiteľskej zmluvy) možno konštatovať, že veriteľ si v tomto prípade v rozpore s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka uplatňuje nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Porušenie tejto povinnosti zo strany dodávateľa nemôže viesť k inému záveru len k zamietnutiu žaloby týkajúcej sa takto uplatneného nároku.

67. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

68. Súd poukazuje, že Súdny dvor judikoval, že existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalú povahu zmluvnej podmienky (spojené prípady C-240 až C-244/98). Vyhodnotenie zmluvnej podmienky ako nečestnej nie je jednoduchá záležitosť. Smernica indikatívnym spôsobom vypočítava, čo všetko sa má pritom zohľadniť (posúdenie zmyslu posudzovanej klauzuly, posúdenie ostatných zmluvných podmienok, ich porovnanie s ostatnými zmluvami, vyhodnotenie všetkých okolností prípadu a ii; čl. 4 ods. 1 smernice).

69. Z dôvodu existujúceho nebezpečenstva, že priemerne obozretný spotrebiteľ to nedokáže, je práve zo strany súdneho dvora judikovaná nevyhnutnosť ex offio súdnej kontroly. Je síce pravdou, že súdny dvor zvýšil nároky na spotrebiteľov a na ich aktivitu (porov. rozsudok C-34/13 Monika Kušionová/SMART Capital, a.s.), ale vo vzťahu k tomu, aby sa snažili a urobili viac pre to, aby sa vec dostala pred súd. Vo veci C-34/13 išlo o veci mimosúdneho postihovania majetku spotrebiteľov bez posúdenia veci súdom a o obavu z nerešpektovania princípu primeranosti a rozhodovania podnikateľov o výkone záložného práva pod vplyvom zisku.

70. Pokiaľ však už má vec sudca tzv. „na stole“ a preskúmava vec, je povinný ex offio reagovať na nečestné konanie veriteľa a nečestné zmluvné podmienky a naplniť tak článok 6 smernice. Práve z dôvodu princípu vyššej právnej sily má prednosť princíp verejného poriadku.

71. Súdny dvor stanovil jasnú požiadavku na ochranu pred nečestnými klauzulami pri štandardných produktoch obdobne ako vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku teda vždy za každých okolností (porov. C-76/10 bod 50, 51).

72. Je tiež dôležité poznamenať, že ide o základné konanie pred súdom (nachádza sa právo). Tým sú dané predpoklady na to, aby sa veriteľovi nepriznalo plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, kedy postačí aplikovať princípy práva. Navyše tým, že súd v procese podľa nariadenia neprizná plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nijako neobmedzí účinok, ktorý sleduje nariadenie. Proces podľa nariadenia je osobitným špecifickým konaním s posilnením zásady koncentrácie a odvolací súd si nemyslí, že by tvorca nariadenia vychádzal z premisy, že pri tomto druhu procesu neplatia závery judikatúry súdneho dvora k čl. 6 smernice.

73. Smernica č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách výslovne reguluje pôsobenie aj na vzťahy po zániku zmluvy. Podľa článku 3.1 táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu. Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov.

74. Ďalším z uplatnených nárokov žalobcu bol nárok na zaplataenia vynaložených nákladov v celkovej výške 7 eur, pričom sú to poplatky vo výške 3 eur a 4 eur za písomné výzvy zasielané žalobcom žalovanej, ktorými žalovanú vyzýval na zaplataenie omeškaných dlžných súm. Konkrétne ide o náklady za vystavenie upomienky č. 1 zo dňa 11.06.2018 vo výške 3 eur a náklady za vystavenie poslednej výzvy zo dňa 10.07.2018 vo výške 4 eur. Tieto náklady žalobca vyúčtoval v zmysle svojho sadzobníka poplatkov. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014. Takéto dojednanie je preto neplatné s poukazom na ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka. Zároveň súd dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 18Co/109/2011, kde konštatoval, že cit. „Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)“. Uplatňovanie uvedených poplatkov je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka s poukazom aj na Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19. Súd preto žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

75. Súd záverom uvádza, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute, ako aj o nákladoch na vymáhanie (vynaložených nákladoch za písomné upomienky a výzvy), ktorých zaplataenie si žalobca v konaní uplatnil, nebolo ani individuálne dojednané. Pre posúdenie, či zmluvná podmienka bola individuálne dojednaná, je podstatné, či sa mal spotrebiteľ možnosť s ňou pred podpisom zmluvy oboznámiť, a či mohol ovplyvniť aj jej obsah. Pokiaľ sa so zmluvnou podmienkou oboznámiť mohol, ale nemohol ovplyvniť jej obsah, tak nemožno hovoriť o individuálne dojednanej zmluvnej podmienke (§ 53 ods. 2 OZ). Za individuálnu, so spotrebiteľom dojednanú zmluvnú podmienku, možno považovať len takú, ktorá bola predmetom rokování zmluvných strán medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo spoločným konsenzom zmluvných strán vyplývajúcich z týchto rokování. Žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť uvedené zmluvné dojednanie, preto sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaná ako spotrebiteľ si ani zmluvnú pokutu, ani poplatky osobitne nevyjedнала, mohla len zmluvu vrátane jej príloh ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa jej podmienkam. Na týchto skutočnostiach nič nemení ani tá skutočnosť, že žalovaná ako spotrebiteľ osobitne prílohu zmluvy - Sadzobník poplatkov dňa 20.06.2017 podpísala. Dojednanie o zmluvnej pokute nespĺňa ani náležitosti predpokladané ustanovením § 544 ods. 2 OZ, ktoré predpokladá dojednanie zmluvnej pokuty v písomnej forme, pričom dojednanie o nej musí byť podpísané zmluvnými stranami. Pokiaľ je zmluvná pokuta dojednaná v rámci formulárovej zmluvy, v rámci štandardného formulára žalobcu s vopred určenými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny žalovanou, nemožno takéto dojednanie o zmluvnej pokuty považovať za platné dojednanie v písomnej forme tak, ako to predpokladá § 544 ods. 2 OZ. Podmienka individuálneho dojednania v písomnej forme by podľa názoru súdu bola splnená v prípade, ak by zmluva obsahovala podpis zmluvných strán aj pri tých ustanoveniach časti zmluvy, ktoré sa vzťahujú práve k zmluvnej pokute. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený napríklad v rozhodnutiach Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12CoCsp/171/2019 zo dňa 26.05.2020, sp. zn. 12Co/169/2019 zo dňa 26.05.2020 a sp. zn. 12CoCsp/6/2020 zo dňa 15.12.2020.

76. Pokiaľ ide o lehotu na plnenie, v tejto časti súd vyhovel zhodnému vyjadreniu sporových strán, v ktorom navrhli povolenie splácať dlh v mesačných splátkach v navrhnutej výške 50 eur, a to vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca k rukám žalobcu počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pričom nesplnenie čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia

77. Súd preto žalobcovi priznal nárok na zaplataenie nepremĺčanej istiny poskytnutého úveru spolu s príslušnými úrokmi z omeškania. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

78. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

79. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

80. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

81. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti, teda petitu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech v konaní iba vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana sporu, ktorá mala plný úspech vo veci má nárok na náhradu trov všetkých účelne vynaložených trov proti druhej strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana sporu nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech, t.j. každá strana je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Napriek uvedenému súd zástava názor, že úlohou súdu nie je len mechanicky rozhodovať o náhrade nákladov podľa výsledku sporu, ale zvážiť, či tu neexistujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených nákladov. Súdu priamo zo zákona vyplýva povinnosť pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmať i (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. V žiadnej právnej veci sa strana sporu nemôže spoliehať na to, že zmierňujúce ustanovenie § 257 CSP sa ho nedotkne.

82. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Súd poznamenáva, že ustanovenie § 257 CSP (predtým § 150 ods. 1 O.s.p.) predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

83. Súd sa teda zaoberal aj možnou aplikáciou ustanovenia § 257 CSP s tým, že prejednávany prípad vykazuje existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, nakoľko v danej spotrebiteľskej veci boli voči spotrebiteľovi uplatnené nároky na plnenia v rozpore s dobrými mravmi, resp. použitie neprijateľnej zmluvnej podmienky a uplatňovanie si týchto nárokov z už súdmi právoplatne vyslovenej neprijateľnej zmluvnej podmienky až do rozhodovania súdu (v rozpore s § 53a Občianskeho zákonníka), čo bez akýchkoľvek pochyb predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý je dôvodné náhradu trov konania nepriznať procesne úspešnejšiemu žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.